

etiã vitũ Agu. li. iij. ca. vij. Circũstãtia etiã nõ ẽ mltũ oratoꝝ
verbu; ut multi volũt; quo tũ idẽ Bellũ vitũ li. xvi. ca. v. si id p
aliquã circũstãtia fieret; z alij nõ nulli.

Instar iuxta sententiã Uallũ significat ad eõ paratiõem vl
ad mensurã; aut vt dicit Perotus; z ante eũ Seruius instar;
id est ad similitudinẽ stat; aut eõ coditiõis; est vt dicit Beroaldũ
instar id est ad imaginẽ Suetoni; locus in auito suburbano
iuxta Ueltras pmodicus z celle penariẽ instar; Est vt idẽ Be
roaldus dicit Lauren; vallens morose nimium contendit re
prehendere seruũ in significatiõne instar zẽ. priscũ gĩt z eloquẽ
tes et recepti in eloquẽtia dicunt instar; non ad instar; sunt qũ
dam recentiores qui sic ad instar dicunt; sicut Apuleius; et Soli
nus sepius. Item instans; z Aurelius; primus autem serenũ
ad instar; scripsisse memorat. Ab instar venit verbũ instaurare
quod significat nouare. vnde Sacro. lib. satur. i. instaurare.
Varro ait esse instar nouare; restaurare aut barbarũ est; vt di
cit sulpitũ verulanũ; qz sic restare nõ dicim; ita nec restaurare;

Luxuria apud cruditos dicit Beroaldũ fere nũq; signifi
cat; yencrã libidinẽ; sed imodicã pfusionẽ; luxũ exuberantẽ;
vel vt Valla dicit; verboꝝ vestiuq; z q sunt id gen; delicatõꝝ
ac sumptuosior cura; vñ z Lice. i. officioꝝ apte distinguit luxu
riã a libinẽ dices; luxuria cũ omni etati sit turpis; senecuti fe
dissima est; Postea addit; sin aut etiã libidinũ in pãntia accesserit
duplex malũ est; et Paulus orosius li. i. ex abundantia eni
luxuria; Et luxuria fede libidines adoleuere; Et Lactan. li. vi.
ca. vij. Alia via ducit luxuriosus; Alia eos qui frugi appellan
tur; Alia impitõs; alia doctõs; alia inertes; alia strenuos. Et in
stinus in non loquens de Alexandro; frugalitati pater luxu
riẽ magis filius deditus; Sed quid opus est id auctoritatib;
confirmare idoneis; cum scriptoꝝ plena sint omnia. Vt idem di
cit Beroaldũ; apud ecclesiasticos aliquãdo reperies luxuriã
accipi pro libidine; sed qui signate et pure locuti sunt in ea sig
nificatiõne acceperunt; quã tradidimus; Et idem significat lu
xuriosus; quod vel vnus Uigiliũ testimonio; manifestarium est;
luxuriaq; totis aiosum pectus; Et alibi; luxuriam segetũ tes
nera depascit in herba.

De littera Z

Lactariū opus vel lactaria dicuntur que a nostris minus late
tine lacticia noiantur: ita em dicit Hermolaus barbarus om-
nes qui lacticia id genus modo appellat barbaras: vulgari voce
vniuſ: neque nomen id in quodam Hieronymi libello inuenias/
argumento ſit receptū id a doctis: alioquin non conſtat/Hieronymi
ſit nec ne illud opus.

Labz z labiū nihil differūt: licet qdā inter q̄s greca ſta cōn-
tra z inuicē faciāt differentiā. inde labioſus nō labioſus.

(R) **C**k ſiſapud latinos ſupflua iudicatur: teſte Hiero. nihil enī
cū ea ſcribitur apud latinos/ne grecas quidē dicit eſſe niſi kalen-
das. Marciaſca: addit k apitaz cōlūniaſ. p k ſcribi. hoc tamen
hodie ceſſit ab uſu: adeo vt nihil faciāt: niſi q̄ maneat in nume

Logobardia regio ē galliē pro litteraz: vt dicit Quintil-
cis alpine: nō lobardia. Ergo male ſcribunt byſtoria lopartica:
vel lombartica: ſed longobartica.

Lichni pēſiles dicūt: q̄s vulgo lāpades vocant: vel ſit her-
molauſ barbarus dicit lychnuchi q̄ſi lucerniferi dicunt apud
nos: teuto. dieſchamplen die in der kirchē oder anderſwa brinnē.
vñ Oli. li. xxxiij. ca. iij. placueret: z lychni pēſiles indelubris ar-
boz modo mala ferentū lucētes: lychnus grece lucerna latine dē.

Eane autē ne dicas lampas qm̄ vulgo ita loquūt: dicit Perot-
tus: Eſt em lampas λαμπρος (vt interpretat iōānes cratonus)
idem q̄ ſax. Oli. ij. li. natu. by. ca. xxvi. lāpades vocāt plane ſax-
ces: Raphael autē regius dicit: lāpas eſt generale vocabulū oī-
um eorum que accenſa lucent. ergo id qd̄ ardet nō q̄ ardentes
materiam continet: dicitur lampas.

Ludus vt atteſtat aſconius pedianus: dicit omnis ſchola
eſt omnis locus: vbi exercemur: ſiue corpore ſiue animo: vt lu-
dus paleſtritzaz: teuto. fechtſchul. ludus litteraz: vbi docemur
litteras: inde ludina giſter dicit qui pamas ſiſas docet: nō ſchola
ſcius: vt dicunt indocti: de qua re alias diximus.

Litania/ non letania: vide iudiciū e homilia. de h.

Lantimannus. non eſt latinum: quere in dictōe verna.

Lebes lebetes penultiā longa: vñ Virg. li. v. eneidos. ſter-
tia dona facit gemioſq̄ exere lebetes. A Virg. vt hic. za Qui
dio in epliſ: viginti ſuluoſ. o poſo exere lebetes: ponit lebes

In masculo, ge, ab Hiero, aut in femio, dicit ei in ezechiele ca. vi.
 hec est lebes vos autē carnes etc. sciat autē lebes: nō vt indocti
 accipiūt, tēto, cin, dregel. Sed ē vas eneu interdū coſnariū, sed
 vt dicit Serui, apō Home, vbi scribit lebetas missos eē achilli
 liados, li. i. accipit p vase inqō aq cadit dū man? abluunt seiu
 hand beckun. Qui, viginti fuluos opolo ex ere lebetes.

Libraria nra dicitur a grec bybliothea: aut loe? r officii
 na librarior, quā ego dictōem apō Au. gen. v. li. inueni. c. iij.
 sic inqēt apō sigillaria forte i libraria eē et L. paul? poeta vir
 meōria nra doctissim? p fcederam? debet autē penultia syllaba
 correpta pnūciariq; dictō latia: ptra nroꝝ p̄suetudinē.

Legim? p simplex r scribit ptra moꝝ idotoꝝ. Qui, i eplis
Leuare sciat libe- (pectora legitim? casta momordit amor
 rare r leuifacere, vbertragē, ad erlosē qō leicht machē: sciat r
 alia, idocti aut r qb? cū linguē latie p̄rietate nullū est p̄fortiū/
 dicit alleuia renec itē q̄ ēr idocti vtū, supportare receptū est in
 hac scatoer vt barbari dicūt: ego sū supportat? istis laborib? h
 ē leuat? r liberat? nec ego vsq; legi. At qō Vale, dici. li. v. sola
 cū mag? alleuiād? iō onerād? cladi b? p̄tēderi corrupte legiet

Lucia nomē virz (nō legi debere alleuiād? sed alleuādus.
 gnis scē penultia d; correpta enūciari nō lōgax r idoctis q̄ ni
 bil nouerit faciūt: philel. i satyr. si sapiēs nū forte times ne lucia
 pellec: Anto, panormita, me mea senē luxuria nymphā capir.

Latin? or latinissim? dici? sūt at q̄ p̄tinacit defendūt nō dici
 latinior neclatinissim? q; sic nō dicim? grec? or, grecissim? nec
 ital? italior italissim? nec sicut? or sicutissim? sic neclatinior?
 quā dubitatōez seru? sup donatū soluit dicēs: vtz latinior di
 cere qō tūc dicit cū p diserto ponit vt sit latinior quō disertior,
 cū at gentē sciat nō pōt p̄pari rē. dicit aliq̄ ro. romanior.

Lusc? dicit q̄ altero oculo caret, sicut hanibal dē codex: **U**n
 Seruius grāmatic? sup, viij. eneidos dicit: nā luscōs codices
 dixerūt aut iā: vñ r ciclo pas coditas legim? dictos: p vñ ocu
 lum habuisse phibent. Juuena satyr. v. Cū getula dūce porta:
 ret belualuscum. strabo autē dicit is qui oculis in obliquā respi
 cit, tēto, ein schilher. Et nō deducit a sterno is: vt ha lucinat
 bngnicio: S; a σπερσο **S**trepho qō ē p̄to descēdit: q̄ rē h me

De littera Z

penit eberhardus gr̄cista; quē vulgus gr̄amatistar̄ sequit̄: Cū dicit, obliquū vīū geitās hō strabo vocat̄, dicit et luscus q̄ videt idē; paz̄ in dictionē enī lusc⁹ erravit. De q̄busdā dictionib⁹ tantūmō in p̄sa breuiter enūciandis, p̄tra Vulgi opinionem;

Zonstās est z iā inueterata opinio: gr̄amaticoz̄ penultimas syllabas sequentiū dictionū posse efferi: vel longas vel breues sine vilo discrimine; vt pronūciantī libeat. i. *Chiragra, funebis, Hora, in epl̄: sura truces inimicitias z phūebre bellū, latebre, tenebre; volucres, podagra; Erebz, celebris; muliebris, mulcebris; scatab; ceterēbz; triquetrus; palpebz; eilleceb; z vertebū, lugubris; pheretz, pharetra, cathedra, candelabrū, pyretz, baras, trū, colubri, celebris, peregre; vel quaslibet alias vocales natura breues; q̄s sequit̄ muta cū liquida easdē posse produci; v̄l corripī: vel in prosa oratione; vel carmine. Ego autem meo pericō*

has omnes dictiones, et similes, in soluta orōne debere breui vocali ante mutā z liquidā enūciari; volo: nō longat quod tradit z diomedes gr̄amaticus; dices: hui⁹ aut̄ pedis; si penultima positiōne lōga ita fuerit; vt excipiat̄ tam ex muta q̄s ex liquida accentus; transser̄ ad tertiā ab vltima, vt tenebre, latebre, et quod nō obscure videt̄ velle Quintil. in. i. insti. oratoriarū libro his verbis; Enicit̄ vt metri quoq̄ cōditio mutet̄ accentū; vt pecudes piceq̄z volucres, nam volucres media acuta legam: quia cū natura breuis, tamē positione longa est; ne faciat iambū quem non recipit versus heroicus. Quid aliud vult sibi Quintil. q̄s q̄ volucres, tenebrez supradicte dictiones, penultima breui debeant enūciari; nisi carmen astringat̄ in aliam quantitātē. Sunt igitur hē dictiones z similes in metro cōmunes z indifferentes; in soluta oratione tantūmodo breues.

Lanista, nō est carnifex; vel lanius; vt inepte tradit catholī; comēd̄ dicit ille; qui ad gladiatoriā homines instituebat; quo eos venderet facilius.

Lanius est q̄ carnes venditat̄ populo; teuto; metzger; q̄ eas cōcidat lanietq̄z, lanius dicit̄. *Plau. in capti. dñ imortales vt ego calles p̄ truncabo tergorib⁹ pernis pestis q̄ta veniet q̄nta labes larido; quāta suminū absumendo; quāta collo calamitas; quanta lanijis lassitudo; quanta porcinarūjs. Lanari⁹ aut̄*

incopirulo. p̄bim.

est qui lauas curat, Plau: in aulularia, stat fuso phrygio auri
fecularius;

Licentia est impunita quedam facultas agendi quid ve-
lis. **Lice.** Sepe de libere dictis fac factis loquitur de licentia do-
ctorum queritur Quintilianus: que in alijs inquit libertas est,
in alijs licentia vocatur. **Hor.** iij. caminum. andomitam aude-
at refrenare licentiam vrbium: licentia em semper fere in malum ca-
pitur nisi apud ecclesiasticos scriptores et alios non nullos legitur. **Ho** di-
cas, da mihi licentiam vel cum licentia tua; **Sed** dicas cum i vel pace
tua, vel cum favore. Adde quod indocti et barbari faciunt verbum licen-
tiare, teuto, vrlab geben, quod latinum non est: Adde quod ineptissime
et barbarissime nomen faciunt licentiarum, quod sit dignitatis et eius
qui iam habeat facultatem ad doctoratus insignia accipienda.
quod est inauditum in apud doctos.

Lictor appellatur estate Bellioa ligando, quod cum magistratus populi
Romae, quem praesens oberari iussisset. Crura eius et manus ligari: vinciri-
a viatore solita sit, teuto, bittel od scherz: non autem henderyt nri
dicunt. Sed tunc est nomen carnificis officium antiquum fugebat.

Laius dicitur quicquid non est clericus: hoc est iniciatus sacris. Male
ergo nri dicunt est purus laicus: hoc est homo illiteratus: potest enim laicus esse
litteratissimus, dicendum autem erat: est illiteratus vel idiotus: nec clericus
vel clericus dicitur literatus vel scholasticus in praesentia alexandri, scribe-
re clericulis: sed clericus dicitur forte datus, vel de sorte dei, hoc
est quicumque iniciatus est sacris, unde Hieronymus ad nepotianum. Si
enim inquit clericus grecessors latine appellatur, propterea vocantur clerici
ei, vel quia de sorte sunt domini, vel quia dominus ipse fors, id est pars clericorum
est. Est autem initiatus sacris imbueretur consecraretur et dicitur in-
clericum ordinare: Cum igitur dico, volo initiari sacris: hoc est volo
recipere ordines, et ordinari: ut nostri dicunt minus pure et vetu-
ste. Sanctus Augustinus epistola ad maximam grammaticum. Ex quo intelli-
geres romanis non initiatus sacris, et Macro, psule initiatos sa-
cris liberi presbiteris. Et quod dicimus, recepi ordines, volo ire ad ordines:
sum ordinatus, ordines sunt ex sortididore, vulgi vsu conpatet: ordi-
nare tamen videtur Hieronymus, sepe loquens ad indoctos: ita enim inquit.
Teci aial offertur quod ordinatus indoctus: ut est reperitum de rectorum di-
stin, et quidem super paggeti propter sacerdotum esse officium nouerim.

De littera Z

scire legē deiz nō dēre ad que fuerunt interrogati: salū illō habēat
beati postq̄ sacerdotes fuerint ordinati zc. hec verba. **H**ic
ro. id cōgessim⁹: vt intelligāt idocti sacerdotes: q̄b⁹ nullū ē cō
meriū cū bōnis lris, q̄nllā tergiuersatōe possint suā ignorantiā
excusare, de d̄bus alias plā vtunt z ceteri ecclesiastici scriptores
et Iustinia, in auct. de sanctis, epi. col. ix. dicēs: sancim⁹ ergo q̄
tles op⁹ fuerit ep̄m ordinare clericos: z primates ciuitatis cui
us futurus est ep̄s ordinari, nostri igit z male dicūt: ille est cō
petens clericus tento, er verisot sein d̄ing gnu: deberēt em̄ di
cere est mediocriter litterat⁹. **I**ncitare etiā significat incipe, quo
firmi⁹ matern⁹, z q̄dā alij vtunt, inter quos est salusti⁹, laicus
autē grēcū vocabulū et apud ecclesiasticos notissimū: z venit a
λαοῦ. i. ppl̄. laicus em̄ nihil est nisi popularis.

Lantgrauius nostri nomē barbaricū fincerūt, q̄d vtiq; no
bis nō cōuenit miscere in latinā linguā nulli em̄ licet noua vo
cabula latina fingere citra analogiā: vt dixi in principio cōmen
tariōz: Absurdū autē oīno est: vt dicit ad euagrium n̄. **H**ic ro
nym⁹, pegrinaz linguarū inter se mixtura, q̄ si nobis liceret nō
ne z hungaris: et Boemis: et polonis, et ceteris: sic vocabula
hungaris nota etiā latinissimis germanis essent ignota, z cō
trario: vnde lingua latina verteret in barbariem, quod fieri nō
debet: Integritas aut locutionis fesse Augu. li. ij. de doctrina
christiana) est latine cōsuetudinis observatio loquentiū veterū
auctoritate firmata: vnde cū germanis inuentionib⁹, in omni
bus rebus: z officiis z dignitatib⁹ eorundē, difficile sit nomia
imponere debem⁹ z possumus vti circūlocutiōe, vñ quōd latine
exprimā, lantgrauius, nō habeo nisi dicam, comes puincialis:
vel comes principalis, eo q̄ sit princeps: q̄ si oīno nō possum:
dicam, lantgrauius, cum illa p̄ricula vt vernacula lingua vtar)
vel vt sic dicam.)

Larue p̄rie dicunt anime defunctor, vmbresq; nocturne,
que domos incursionib⁹ infestarent, tento, gail die vñ. bgend.
Est autē differentia inter manes, laruas, z laresid quod opti
me exequit. **A**pule, de deo socratis, dicens, Species demonū
sit animus human⁹ exutus z liber stipendijs vite corpore suo
ab iuratis, hunc veterē lingua latina reperio, lemurem, dictatū

Larue

Lemures

Echisce & lemuri? q̄ posteriorū suoz curā sortit̄/pacato et q̄e
 to numie domū possidet: lar̄ d̄: familiaris! qui vero p̄pter aduer
 sa vite merita nullis bonis sedib' in terra vagatio c̄ccu q̄das
 exilio punit̄ inane terriculamentū bonis hoib' ceteroz norum
 malis: hūc pleriq̄ laruat̄ p̄hibet̄: cū vero incertū est q̄ cuiq̄ eo
 rā sortitio euenerit̄: utraq̄ lar sit an larua, noie mane. deū vo
 cāt: z honoris grā vocabulū additū est. hec ille. Ad hoc vltimū
 alludit Aug. li. ix. d̄ ci, dei, dices: manes aut̄ deos dicūt: s̄z incer
 tū est bonoz seu maloz meritoz: Nō dissimiliter: sed eleganter
 marcian' cappella. li. ij. de his reb' disserit̄: dicitq̄ Plutonē di
 ci sumanū q̄si sumū manū: z pla alia rē. de laruis aut̄ die Die
ro, in hebraicis q̄stionib' natura laruar̄ est: terrere: puulos, in
 angulis gurrere tenebrosos: Idē ad Marcellum: placet mihi de
 laruis: de nocua: de bubone de niliacis ridere poteris: Plini
 us in p̄logo natural' hystorie dicit̄: cū mortuis nō nisi laruas lu
ctari: inde veniunt laruat̄: hoc est furiosi z mēte capti: quasi a
 laruis exterriti: t̄nto, die belessen seind: s̄i et ceriti dicunt̄: siue
 quod kerata s̄ est cornua in capitib' se h̄ie putant̄: siue a cerere
 q̄si cereris ira aīo vepati, q̄s vulgo demoniacos vocāt: pacui
 us, vt miser q̄si cerit' / furis agit̄. Plan, certe laruat' est aut
 cerit' : Idē laruat' / e de pol hoīem miser medicū q̄ritat. Vulg'
 autem indocūm / et trivialis sermocinatio appellat̄ laruas, q̄
 persone apud latinos scriptozes dicuntur: teutonice, schemen:
 (quod quidem meminere in h̄yix vno loco horatiano inuenies: lar
 uam pro persona vsurpari: et etiam quadam transumptioe z
 similitudine tantum. Horatius in satyris: nil illi larua aut tra
 gicis opus esse cothurnis.

Locusta, vt dicit Albertus magnus, dicitur quasi lōga ha
 sta, vel secundum perottum: locuste a loci vrendis locuste sunt
 vocit̄: et ob iacturā quā mellib' afferūt, tactu in lta vrētes, mor
 fu vō oīa erodentes rē. animal paruum est satis notū: sin firmas
 habens alas rē. quo vsus fert̄ sanctus Joānes baptista: quod
 est contra Perottum, qui in hunc modum dicit: nefas est cre
 dere diuū Joāne quē regis nr̄i p̄cursozē merito vocat̄: hū' cū
 impuritate vsū in creta fuisse: Causa autē est idē dicit̄: erro:

Lar

Larua
manes

Sumang.

Larvati
Ceriti

Laruz.

De littera Z

ris hinc fluit qd̄ greci ἀκρία ὄσμο locustas vocāt: mō sumi:
tates herbarū sicut arborū: hoc est teneriores partes, quasi quos
dā caulicūlos: q̄ sumi in cibo solent: ynde ἀκρια greci dicūt
hoc est summa decerperē interpres igit̄ p̄ cauliculis locustā posu-
it: At bone Perotto p̄mo refragor tue sentētie: et dico locustas
esitasse iōanē. Et moueo: fide dignis ex auicio ab? Plin? i. xi.
naturalis h̄y dicit: locuste parthis grate sunt in cibo: Idē lib.
vi. ca. 30. pars quedā ethiopū locustis tantū. viuūt fūmo ⁊ sale
duratis: Et strabo li. xvi. de quibusdā ethiopib? dicit: his fini-
tini sunt: q̄ ceteris ⁊ nigriores sunt: ⁊ miores: ⁊ vite breuioris: ra-
ro eū quadragesimū trāscendūt annū: eorū carne iā infernam
versari: viuūt ex locustis, quas verni libes: sac sepbyri: ⁊ ebementi
us flantes, in ea loca impellūt. ⁊ paulo post: cadentes, colligunt,
et admixto sale ex eis massulas, cōficiūt: ⁊ vtunt: Albert? autē
de animalib? nō existimauit locustas esse hui? generis: qd̄ apud
nos, quod ⁊ si perottus hęc modicum tetigerit: Narime tamē
contra eū me mouit diuus Hiero, qui dicit sup̄ ionam. p̄berā,
quod mihi videntur ⁊ locuste significare: q̄ bus vescebat iōan-
nes: animal paruum in firmas habens alas: de terra quidem
confurgens: sed alius non valens auolare. Idē in eplisto-
la ad Narcellū, quia camelorum velutis: tegmine zona p̄llis
cea tingebatur: tibi displicent v̄liores: nihil vilius est locustis.
Idē libro primo ca. xxvii: contra Iouianum: rursus orienta-
les et libye populos: quia per desertū et calidam cremi vastitas
tem locustarū nubes reperunt: locustis vesti moris est: quod si
Hieronymus: vt omnibus notissimum est: fuit non solū lati-
nus, sed etiam hebreus ⁊ grecus: Item syriā ⁊ egyptū: ⁊ solitu-
dines in quibus delituit iōannes: non solū vidit ⁊ plustrauit:
verum etiā in eis ad longā morā habitauerit: quis nō velit Pe-
rotto p̄ferre hominis experissimam ⁊ doctissimā sententiā.
Itē locusta nō est genus herbarū: vt indocti tradunt: sed ἄκρια
grecum, quod latine significat locustam, etiam significat sumi:
Lithostrotos penultima lōga: (tates herbarū: vt dixim?
vt dicit Helior et iōannes Carmelita) dicit pavimentum lapi-
dibus stratum: ⁊ cōponitur ex λίθος lithos: q̄ ἔλαπις lapides
et strotos. i. stratus Unde Hiero. in euāgelio iōannis. ca. xix.

et sedit p̄ tribunali in loco qui dicitur lithostrotos: ubi barbari et indocti dicunt lithostratos: in qua dicitur erravit Tertullianus: Indo-
gnitio: Catholicon 7. sex grammatistarum de quibus vide Nestorem:

Librarij dicunt qui excribunt: et exempla transferunt. Scri-
ptores autem sunt ipsi auctores codicum et scriptorū librorū. Et scriptu-
rarij sunt qui nunc scribere dicunt: ab indoctis scriptores dicenti-
bus. Est scriptor civitatis: Indoctū vulgus similiter librarios
dicit esse venditores librorū, quos nos greco: sed notissimo voca-
bulo bibliopolas vocamus: sunt enim etiam dicitur librarij qui scrip-
tant libros: et vendunt librarij veniant: et descendant graphice explicat
dicitur Hieronymus non in quadam epistola dicitur: et rudes illi italij
homines quos cariosos enim appellat: qui sibi in rhetoricis
Lice, aut dicitur ferino vitam requirebant aut charte et membrana: *charte charte*
rū usum: ut indocti ex ligno codicillis: aut in corticibus ar-
borū: in tua epistola colloquia mittunt: et portiones earū ta-
bellarios: scriptores a librarij arborū librarios vocaverunt. Allego
autem plibenter dicitur Hieronymus, Augustinus, Ambrosius, Lactantius, et reliquos re-
rum divinarum: et assiduos scriptores: ut pleterumque nostri theologi
et neoteri ceteri intelligant etiam ecclesiasticos scriptores locutos
esse et latine et eleganter non Barbare ut ipsi faciunt. Et ut obiter
hec etiam tangam Charta et membrana differunt. Charta enim (nā
sic scribitur per aspiratū) et est grecum: nec derivat a careo carere:
ut indocti dicunt: Est vel totus liber: vel per papyro accipit, ut rufus
et testes sunt in iurisco: sultis: Ulpianus ff. de legatis. iij. librorū ap-
pellatione continent omnia volumina siue in charta, siue in mem-
brana sint et. Et idem nā et in usu plerique libros cartas appel-
lant: Et Suidius lib. iij. tristius: nullus in hac charta versus
amare docet: Membrana autem est quā pergamena dicimus: unde
dicitur Hieronymus in epistola ad chromatum. Rex attalus membranas a
pergamone miserat: ut penuria charte pellibus perferat: unde perga-
menarū nomen ad hanc usque demonstrante sibi inuicem poste-
ritate servatum est.

Magistrare est moderari et monstrare: ut dicit Festus, unde ma-
gister magistratus et magistratus derivant. sunt autem magistratus di-
cit Paulus: ff. de verb. sign. Homines quibus principua cura incum-
bit: et qui magis quam ceteri diligentiam et sollicitudinem rebus quibus

